

עת"א 31966/10/20 - אבנר טווק נגד שירות בתי הסוהר

בית משפט המחוזי מרכז-לוד

עת"א 31966-10-20 טווק נ' שירות בתי הסוהר
בפני כבוד השופט העמית אברהם טל
העותר אבנר טווק
נגד
המשיב שירות בתי הסוהר

החלטה

- העותר מרצה 18 שנות מאסר בגין הריגה ושיבוש הליכי משפט ובעתירה שהגיש בעצמו הוא מלין על כך שמחשבון הקנטינה שלו נלקח לטובת המרכז לגביית קנסות ופיצויים (להלן: "**המרכז**") סכום של 7,500 ₪, שמקורו משכר עבודות במפעל שב"ס והיה מיועד לטובת טיפול שיניים, לרבות התקנת שיניים תותבות.
  - לטענת העותר, בחודש יולי 2020 הוא הגיע עם נציג המרכז להסכם לפיו ישלם את סכום הפיצויים בתשלומים אך בחודש ספטמבר 2020 העביר גזבר (שלם) הכלא סכום של 7,500 ₪, כל כספי הקנטינה, למרכז.
  - במהלך הדיון בפני טענה עו"ד קורוליק, שמונתה לייצג את העותר, לבקשתו, מטעם הסנגוריה הציבורית, שהמשיב מתעלם מכך שכספי הקנטינה מקורם בשכר עבודה ומתעלם מהנחית המשנה ליועמ"ש, שניתנה בעקבות ישיבה בה השתתפו גם נציגי שב"ס, ומשכך מחייבת את המשיב, מעמדת המשיב בעת"א 44220-08-20 **יוסף אברהם** שבה ניתן תוקף של פסק דין להסכמה אליה הגיעו הצדדים בעקבות אותה עמדה ולהחלטת כב' השופט פוגלמן ברע"ב 335/19 **ברנס נ' מדינת ישראל**, שעליו הסתמכה עמדת המשיב הנ"ל.
  - בפתח התשובה, שהוגשה ע"י המשיב בתגובה לעתירה שהגיש העותר בעצמו, ובטרם הדיון שבו היה מיוצג, טוען המשיב, בהסתמך על החלטת כב' השופטים דרואן-גמליאל וטרסי מבית משפט זה (ראה סעיפים 8 ו-9 לכתב התשובה) שהמרכז, ולא המשיב, הוא יריבו של העותר ומשכך לא מדובר בנושא לעתירת אסיר ובית המשפט חסר סמכות לדון בו.
- לטענת המשיב, מדובר בהליך שהסתיים ובמעשה עשוי שכן חשבון הקנטינה של העותר הוקפא עוד בחודש מאי 2020 ובתאריך 24/8/20 נגבה הסכום נושא העתירה מחשבון הקנטינה של העותר.

5. בדיון שהתקיים בפני ביום 5/5/21 חזרו ב"כ הצדדים על עמדותיהם, גם לאחר שבאו בדברים, כאשר ב"כ העותר טוענת שהמשיב "לא אהב" את הנחית המשנה ליועמ"ש ולכן לא מימש אותה, למרות שמדובר בשכר עבודתו של העותר.

לטענתה, המטרה שלשמה זקוק העותר לכסף איננה רלוונטית ולדבריה היא ועורך הדין של העותר שמטפל בענייניו האזרחיים הציעו למרכז לגביית קנסות לקבל כספי ירושה בסכום של 40,000 ₪, כסכום ראשוני, אך המרכז אמר להם שאולי ישאירו לו חלק מהסכום.

ב"כ המשיב טען שהכסף נלקח מהעותר כחוק ושימש לפיצוי קורבנות מעשיו ושפתוחה בפניו האפשרות להגיש תביעה אזרחית.

לטענתו, מדובר ב"מעשה עשוי" שכן הכספים לא נמצאים בחזקת שב"ס והועברו למרכז לאחר שהעותר פעל בשיהוי, כשלא נקט כל צעד מאז ידע על צו העיקול בחודש מאי 2020 ועד לקיחת הכספים באוגוסט 2020.

6. לאחר שעיינתי בעתירה, בכתב התשובה ובטיעוני ב"כ הצדדים בפני, הגעתי למסקנה שגם אם לא ניתן להסתמך על תוצאת ההחלטה של כב' השופט פוגלמן בערעור 335/19 **ברנס** הנ"ל, שדחה את העתירה בשל "מעשה עשוי" מאחר וצו העיקול כבר לא היה בתוקף, ניתן להסתמך על ההנחיה שהוציאה המשנה ליועמ"ש בעקבות ישיבה שהתקיימה בלשכתה (לטענת ב"כ העותר גם בנוכחות נציגי שב"ס) ובעקבות עמדת ב"כ המשיב בדיון בעתירה הנ"ל, שהתקיים גם בנוכחות נציגי המרכז ביום 20/10/20.

7. בדברי ב"כ העותר בעת"א 44220-08-20 הנ"ל, עוה"ד סרוגוביץ ורוזנפלד, שייצגו אותו מטעם הסגוריה הציבורית, נכתב שהם מקבלים את המלצת בית המשפט להסכים למתווה בהתאם לתגובת המשיבה, גם בכתב וגם בעל פה, ששכר העבודה של העותר יהיה מוגן מעיקול ב-80%, והכל בהתאם להודעת המשיב לגבי שתי חלופות ההגנה על השכר (ההדגשות לא במקור - א.ט.).

כב' השופט שני קבע בפסק דינו כדלקמן: "הצדדים באו להסכמה על בסיס המתווה המעוגן בהנחיית היועמ"ש (ההדגשה לא במקור - א.ט.), כפי שפורט בתגובת המשיב. עוד הובהר בדיון כי במידה והעותר יהיה זכאי לקבל קצבת אסיר נזקק, הרי שסכום זה לא יעוקל. בכך באה העתירה לידי מיצוי".

8. עיון בהנחיית כב' המשנה ליועמ"ש, כפי שהובאה בתשובתה של עו"ד פויכטונגר ממחלקת ייעוץ וחקיקה במשרד המשפטים לגיל פרידמן מהסגוריה הציבורית הארצית, מעלה שבישיבה שהתקיימה ביום 1/10/19, ושסיכום הדיון שהתקיים בה הופץ ביום 24/10/19, הנחתה המשנה ליועמ"ש כפי שקבע כב' השופט שני בפסק הדין המסתמך עליה.

9. חזקה על המשנה ליועמ"ש, שהיא נציגת אחד הגורמים המופקדים על האינטרס הציבורי, שאיזנה כראוי בין זכותם של נפגעי עבירה, כמו משפחת המנוח שנהרג ע"י העותר שבפני, לבין זכותו של האסיר

על שכר העבודה שקיבל מעבודתו.

10. מאחר והנחיה של המשנה ליועמ"ש ניתנה ופורסמה לפני הוצאת צו העיקול והעברת הכספים למרכז לא מדובר במעשה עשוי, כפי שהיה ברע"ב 335/19 ברנס הנ"ל, ואינני זוקף לחובת העותר את השיהוי בנקיטת הליכים בקשר לנושא העתירה.

עם זאת, בקבלת העתירה, כפי שמבקש העותר מפי באת כוחו, יש משום חוסר תום לב שכן בסיפא העתירה שכתב העותר בעצמו הוא טוען שהדבר נדרש לטיפול בשינוי (התקנת שיניים תותבות).

11. מאחר ועל פי הערכת רופאת השיניים של שב"ס עלות הטיפול היא 2,000 ₪ והמרכז היה מוכן להשאיר לו 7,000 ₪ למטרה הנ"ל, אני מקבל את העתירה במובן זה שיוחזר לעותר סכום של 7,000 ₪.

רשמתי בפני דברי ב"כ המשיב ביום 5/5/21 שמאז חודש מאי לא נלקח מחשבונו של העותר שקל (עמ' 8 ש' 18-19).

ניתנה היום, כ"ט סיוון תשפ"א, 9 יוני 2021, במעמד ב"כ הצדדים.

אברהם טל, שופט עמית